

ASURE (izvod iz GA 93a)

Osnove ezoterije, Rudolf Štajner u predavanju od 07. oktobra 1905. spominje Asure:

Kada se raspravlja o fizičkom telu većima ljudi ima nejasnu, konfuznu ideju o tome šta je ono u stvari. U stvari ono što imamo pred sobom nije samo fizičko telo već kombinacija fizičkog tela s višim snagama. Komad planinskog kristala je također fizički ali po samoj prirodi je nešto sasvim različito od ljudskog uva ili srca, koji su također fizički. Oko i srce su delovi fizičkog tela, ali oni su pomiešani s čovekovim višim članovima i kroz to, dolazi do nečega što je potpuno različito od ostalih aspekata fizičkog. U vodi nalazimo kiseonik i vodik ali oni izgledaju potpuno različito kada ih pogledamo odvojene. Tada smo svesni njihove razlike. U vodi pred sobom imamo mešavinu oboje. Ono što nas susreće u fizičkom telu čoveka također je mešavina koja se sastoji od fizičkog, eterskog i astralnog tela.

Fizičko ljudsko oko je slično kameri, jer, kao kod kamere, unutar njega se pojavljuje slika okolnog sveta. Tek kada se izdvoji iz fizičkog oka sve što se ne može naći u kameri, otkriva se što je specifična priroda fizičkog oka. Tako također treba izdvojiti iz celog fizičkog tela sve što nije čisto fizičko: tek tada imamo ono što se u okultizmu zove fizičko telo. Ono samo niti može živeti, misliti niti osećati. Tada tamo ostaje vrlo mudro ustrojen, ekstremno kompliciran robot, potpuno fizički aparat. Samo to, sve je što je bilo od ljudske egzistencije na stupnju Starog Saturna. U to vreme oči su bile prisutne samo kao male kamere. Ono što je stvoreno kao slika okolnog sveta došlo je u svest Deva bića. U sredini evolucije Saturna takozvani **Asura (Archai)** bili su dovoljno napredni da koriste aparat. U to vreme bili su na ljudskom stepenu. Oni su koristili automat i slike koje stvara. Same Asure nisu bile unutar aparata već vani i samo su koristili slike kao što mi koristimo fotografski aparat da bi napravili slike krajolika. Dakle fizičko telo čoveka bilo je u to vreme arhitekturna struktura fizičkog aparata vođenog izvana. To je prvi stupanj ljudske egzistencije.

Drugi stupanj razvoja bio je prožimanje fizičkog aparata s eterskim telom. On tada postaje živi organizam.

U predavanju od 17. oktobra 1905. to objašnjenje se nastavlja:

Supstanca u astralnom prostoru koja je utisnuta zajedno sa strastvenim mislima ista je kao ona koja je okruživala prethodni planet, Stari Mesec, iz koje se Mesec razvio na viši stupanj. Tako gde god postoji ovakva supstanca, prisutna je izvjesna opasnost. Mi ljudska bića smo kreirani na takav način da smo se obvezni inkarnirati u današnjoj fizičkoj materiji. Na prijašnjem planetu još nije bila prisutna fizička materija ovakve vrste; bila je više razvijena od one sadašnjih životinja a manje od one sadašnjeg čoveka. Ova supstanca u kojoj Jehova traži inkarnaciju ne pruža, kao takva, pogodno stanište. Ali bića koja su toliko napredna da su dosegla svoj odgovarajući stepen na Starom Mesecu neće praviti nikakvu štetu. Ona nemaju sklonosti za tu supstancu.

To nije supstanca u kojoj je čovek sada inkarniran. Ali izvesna retrogradna bića koja su ostala(pala) iza na Starom Mesecu u ovoj astralnoj supstanci otkrila su — hranu za svoju

proždrljivost. Žele se s njom hraniti; ona za njih ima veliku privlačnost. To pokazuje da smo stalno okruženi bićima čija viša priroda je povezana s našom nižom. Kada netko producira egoističke misli, to je vrlo dobrodošlo za ova bića. U drugim pogledima ona su u stvari naprednija nego čovek, ali imaju žudnju da se utelove u astralnim formama koje mi sami kreiramo. **Oni su takozvani Asure. Preko naših nižih misli mi osiguravamo hranu za ova asurska bića.**

Kada ljudi čija priroda još nije pročišćena, još nije oslobođena strasti, meditiraju, stvarajući jake misaone forme, prizivaju oko sebe snažnu **auru želja. U tome se inkarniraju asurska bića** te vrste koja tada mogu odvući ljude nizbrdo. Ako osoba pospano meditira i radeći tako ne uzdiže se dovoljno jasno u misli, ona kreira tu supstancu, i pošto nema protuteže, ovakvo biće se inkarnira u njegovu misaonu formu. To su viša bića jer su potpuno razvila Manas na Starom Mesecu, pre dolaska Buddhi impulsa; ona prema tome ne poseduju taj impuls. Stoga je kod njih Manas egoističan. Da ljudsko biće na Zemlji nije, od onog vremena u kojem mu je Manas došao izvana, također primilo i Buddhi impuls, da se razvilo jedino prema težnji Manasa, ono bi u najjačem smislu reči postalo egoistično biće. Manas evolucija je naginjanje egoizmu i nezavisnosti. Njen zadatak je bio učiniti čoveka nezavisnim, ali onda je bila neophodna Buddhi priroda. **Asurska bića** na koja se to odnosi, pošto su prerano razvili Manas, propustili su impuls Buddhi prirode. Prema tome u jednu ruku ona stoje na višem stupnju i u drugu ruku ne mogu napredovati, već nastaviti razvijati Kama-Manas, koji je egoističan.

Na pola puta Lemurijske rase Kama-Manas se pojavio na fizičkom planu u dualnosti polova. Bog koji je doneo Kama-Manas bio je Jehova. Zato ga je Helena Petrovna Blavatsky nazivala Bog Mesec; on se s pravom naziva Bog plodnosti. On je uzrokovao da vanjsko djelovanje Kama-Manas dosegne svoju krajnju granicu. Seksualnost koja se pojavila u doba Lemurije, kada je pratimo unatrag, kada je vidimo u njenoj sve višoj i višoj prirodi, postaje Drugi Logos. Preko silaznog Kama-Principa bila je manifestacija Jehove; preko uzlaznog Buddhi-Principa bila je manifestacija Hrista.

Ako sada zaronimo u Kamu pred-zemaljskog perioda **mi smo povučeni dole od asurskih bića**. Više snage ovih naših duhovnih prethodnika stoje okultno povezane sa strastima i snagama naše vlastite niže prirode. Gdegod je raskalašna neumerenost, tu je dana supstanca u kojoj snažne **asurske sile ulivaju u svet podmukli intelektualizam**. U slučaju dekadentnih plemena mogu se naći slične **snažne asurske sile. Crni mag vuče svoje najjače snage iz močvare senzualnosti. Svrha seksualnih obreda je uvesti takvu magiju u te krugove**. Na Zemlji se stalno odvija bitka, jedna strana teži pročititi strasti, druga strana teži pojačati senzualnost. Bića koja su vođena Hrist-principom žele dobiti Zemlju za sebe, ali postoje također druga antagonistička bića koja žele uzurpirati Zemlju.

Ova utelovljenja asurskih bića u spoljašnji tok strašću ispunjenih ljudskih misli **jedna su vrsta astralnih bića**. Ona se nazivaju umetna elementarna bića jer ih je umetno stvorio čovek.